

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215201081
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4215201081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XXXX/XXX, F., o zaplatenie 935,70 eur s príslušenstvom

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti o zaplatenie poplatku vo výške 60,- eur **z a s t a v u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 875,70 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 808,52 eur od 10.1.2015 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50,-eur, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd návrh v časti 19,9 % úroku ročne zo sumy 808,52 eur od 10.1.2015 do zaplatenia a v časti 8 % úroku z omeškania ročne zo sumy nezaplatených úrokov vo výške 65,70 eur od 10.1.2015 do zaplatenia **z a m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu iných trov konania vo výške 45,59 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 4.2.2015 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 808,52 eur s úrokom vo výške 65,70 eur, s nezaplateným poplatkom vo výške 60,- eur, s úrokom z omeškania vo výške 1,48 eur, s úrokom vo výške 19,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 808,52 eur od 10.1.2015 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 808,52 eur a z nezaplatených úrokov vo výške 65,70 eur od 10.1.2015 do zaplatenia. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovanému na základe Zmluvy č. 24375 z 11.12.2012 poskytol na žalovaným určený účet peňažné prostriedky vo výške 1 000,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach do 19.11.2018. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a tak ho žalobca prípisom z 18.12.2014 vyzval k úhrade predčasne zosplatneného úveru v lehote do 9.1.2015. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému k 9.1.2015 predstavuje sumu 935,70 eur a pozostáva z istiny úveru vo výške 808,52 eur, úroku vo výške 65,70 eur, poplatkov za upomienky vo výške 60,- eur a úroku z omeškania vo výške 1,48 eur.

Žalobca prípisom doručeným súdu dňa 9.9.2015 doplnil skutkové tvrdenia, keď uviedol, že žalovaný do podania žalobného návrhu uhradil sumu 191,48 eur. Taktiež špecifikoval jednotlivé zložky žalovanej sumy vo výške 875,70 eur s tým, že žalobca zobral návrh v časti poplatku vo výške 60,- eur späť. Uviedol, že nezaplatený úrok vo výške 65,70 eur predstavuje dlžný úrok vo výške 19,90% ku dňu predčasného zosplatnenia a suma 1,48 eur predstavuje úrok z omeškania z dlžných a omeškaných splátok ku dňu predčasného zosplatnenia. V závere uvedeného podania uviedol, že navrhuje žalovaného zaviazat' na zaplatenie istiny vo výške 808,52 eur ako aj úroku vo výške 65,70 eur a úroku z omeškania vo výške 1,48 eur, ako aj 19,9 % úroku ročne zo sumy 808,52 eur od 10.1.2015 do zaplatenia a 8 % úroku z omeškania ročne zo sumy 808,52 eur od 10.1.2015 do zaplatenia a 8 % úroku z omeškania ročne zo sumy 65,70 eur od 10.1.2015 do zaplatenia ako aj nahradit' trovy konania.

Súd v rozsahu čiastočného späťvzatia návrhu konanie vo veci zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. uznesením, ktoré tvorí prvý výrok tohto písomného rozhodnutia, keď žalobcovi nevznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zodpovedajúcej zastavenému konaniu podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. z dôvodu, že do úvahy prichádzajúca suma vrátenia preplatku súdneho poplatku (6% z 60,- eur = 3,60 eur) je po krátení o 6,70 eur záporným číslom.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného ako aj oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu.

Žalovaný na pojednávaní vo veci uviedol, že stratil zamestnanie a čerpal finančné prostriedky z účtu. Uviedol, že v súčasnosti je zamestnaný, ale má nízky príjem a dlh naraz zaplatit' nevie. Preto požiadal o povolenie platenia v pravidelných mesačných splátkach.

Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že žalobca, má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, predpisom lex specialis. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 7, § 9 zákona č. 129/2010Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 11.12.2012 uzavretá Úverová zmluva č. 000000000024375, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1000,- eur ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 72 mesačnými anuitnými splátkami po 23,75 eur, splatnými v 17. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. Anuitnej splátky bol 17.12.2012 a splatnosť úveru bola určená na 19.11.2018, pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti vo výške 19,9% ročne, pri RPMN 26,44% a priemernej RPMN vo výške 28,04%, pri celkových nákladoch klienta (vrátane sumy úveru) vo výške 1853,28 eur, pri poplatku za správu úverového účtu vo výške 1,99 eur mesačne.

Žalobca prípisom z 18.12.2014 vyzval žalovaného na zaplatenie celej zostávajúcej sumy úveru vo výške 924,- eur do 9.1.2015, keď súčasne vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru.

Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že tento v období od 17.12.2012 do 18.8.2014 uhradil úhrnom sumu 510,69 eur, pričom mal uhradiť sumu 540,54 eur (21 x 23,75 + 21 x 1,99) a do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa bodu 4.2.1. zmluvy ďalšie platby nerealizoval. Do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bolo splatných 25 mesačných anuitných splátok a poplatkov v úhrnnej výške 643,50 eur (25

x 23,75 + 25 x 1,99), pričom žalovaný uhradil len sumu 510,69 eur. Pokiaľ žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ďalšie úhrady nerealizoval, potom celkový dlh titulom dlžných splátok (istiny úveru, úroku z úveru, vrátane poplatku za správu úveru zahrnutých v dlžných splátkach do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) a predčasne zosplatennej istiny úveru, predstavuje sumu 874,22 eur (istina 808,52 eur + úrok 65,70 eur), pričom za omeškanie s úhradou dlžných splátok si žalobca uplatnil aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., vyčíslený vo výške 1,48 eur (8% z dlžnej sumy do 9.1.2015) od prvého dňa márneho uplynutia lehoty splatnosti každej omeškanej, resp. dlžnej mesačnej splátky a poplatku, splatných vždy v 17. deň v mesiaci, keď napr. zo splátky splatnej 17.9.2014 dlh žalovaného predstavoval sumu 23,75 eur, zo splátky splatnej 17.10.2014 dlh žalovaného predstavoval sumu 23,75 eur, zo splátky splatnej 18.11.2014 dlh žalovaného predstavoval sumu 23,75 eur a zo splátky splatnej 17.12.2014 dlh žalovaného predstavoval sumu 23,75 eur. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu považoval za dôvodný do výšky 875,70 eur (808,52 + 65,70 + 1,48).

Z dlžnej a predčasne splatnej istiny úveru vyčíslenej ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sumou vo výške 808,52 eur vznikol žalobcovi od márneho uplynutia lehoty splatnosti určenej v oznámení žalobcu z 18.12.2014 (do 9.1.2015) aj nárok na žalobcom požadovaný 8% úrok z omeškania ročne, ktorý si žalobca uplatnil nižším percentom, než je skutočne žalovateľný úrok z omeškania, a to od 10.1.2014 až do zaplatenia.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ si účastníci konania v zmluve dohodli fixnú úrokovú sadzbu 19,90% ročne do splatnosti, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 19,90% úrok ročne zo sumy dlžnej istiny úveru od 10.1.2015 až do zaplatenia, najmä keď uvedeným úrokom sa úročí len istina čerpaného úveru, a to len do splatnosti úveru, v danom prípade do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom ku dňu 9.1.2015. Branie úroku z úroku bolo zakázané už v rímskom práve, tzv. anatocizmus, a tento zákaz pretrváva aj naďalej, s poukazom na § 121 ods. 3 OZ., podľa ktorého aj úrok a aj úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie vecou hlavnou. Tento záver je súladný aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Českej republiky - rozsudok veľkého senátu obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky z 24. 3. 2004 sp. zn. 35 Odo 101/2002, uverejnený pod číslom 5/2006 zelenej „Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek“ (R 5/2006), ale aj s uznesením Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. US 1893/08 z 13.11.2008. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru ako aj poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne splatnej istiny úveru má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania. keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 9.1.2015 (deň ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru). Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalobcu v časti osobitne žalovaného 19,90% úroku z úveru od 10.1.2015 do zaplatenia nepovažoval za dôvodný a zamietol ho. V súlade s tým súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s tým aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru. Obdobne, z dôvodu zákazu anatocizmu, súd zamietol aj návrh žalobcu v časti 8% úroku z omeškania zo sumy nezaplateného úroku vo výške 65,70 eur od 10.1.2015 do zaplatenia, najmä keď je zakázané brať úrok (z omeškania) z úroku.

V spore bol žalobca len čiastočne úspešný, pričom neúspech žalobcu v časti úroku z úveru (5%) a v časti úroku z omeškania (1%) je úspechom žalovaného (6%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu, preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a v konaní procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 94% náhradu iných trov konania titulom súdneho poplatku za návrh vo výške 48,50

eur (zo základu 808,52 eur), teda priznal mu náhradu iných trov konania vo výške 45,59 eur, keď súd s poukazom na § 151 ods. 2 O.s.p. nie je viazaný vyhláseným rozhodnutím o náhrade trov konania.

Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., keď žalovanému, vzhľadom na výšku jeho mesačného príjmu, povolil plniť v pravidelných mesačných splátkach, pod hrozbou straty výhody splátok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.